

AUTHOR _____

NO. 7302

TITLE GENIZA

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1251 VOL. 2

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

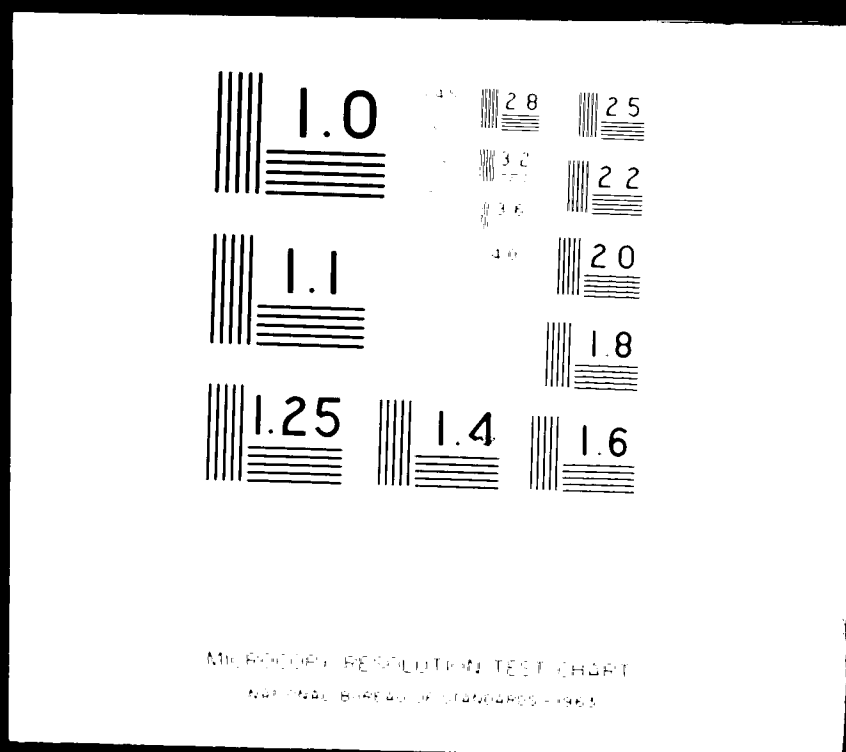
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

RESOLUTION CHART

100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm long in the film image, and $100/20 = 5$.

Examine "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

The restoration of this manuscript

was made possible

by the

Constantin G. Durraneier

Foundation

מזה על שם משה וז' בנני
 לו כדוק דבני בניו שמו
 על שם משה

חטאאורף אעפ שאינו מוטע
 חזב נפתי שלא נעשה למי
 חרי זה מת מאבותים ר
 והפרופת וטבים שלם
 ספרים לאבנט יומת
 בהזריחב כנרץ חרי אי
 מטמא בנעית ואיז י

הפלים בעזק כררים וי

החברות והחברות
הכבוד מרשם החברות
ובכללם החברות
החברות החברות

השנה

צמח דין של פשוט ממואין

משיטו איננו שלם לבן השנה

הי ופמה היה נפסד שלטון

היה לדין פשוט שלם על

היה שלם הדין שלם

היה בחינת הפקד

היה שלם אינה ממא

שתי פקדות

היה בחינת השנה

היה בחינת השנה

היה בחינת השנה

היה בחינת השנה

היה בחינת השנה

בגמל המלכות ובשרי
 שמקצה הנע בצור ומן
 הרי זה טמא

כי אה חנני בשם יהוה עומד לי
 טהור נראה הארץ לבד
 טהור נראה בסדיו שורק
 נראה בטימיו חסדיו טהור
 חסדיו לבדיו ייז טמא
 בורע מעל את הארץ
 חורק האומות עמיו

והיה נחמתי
 כחמתי
 אש נתתי ב אחריים כ
 חמתי קצרו ועליו מוטת
 מטלט על שלט מחורי ומי

SL
NA
51
27

Page 11 detached
From page 10
1954

שני שלש ונראה

בדף טמאה

נמצא באחד פולס

היו אפיס אחד במעלה

היו מופיעים

בה

היו או שתי או הערב

אחלט היו טומאה היו

הטמאות נאדם מעומע

היו ידעו וביאה

היו אפילו מוחה

היו שני סניג

היו או כל שני המצונעים

היו אפילו קוץ לבית טמא

היו בבית צוק אדם צוק פלס

זה אחי מנחם מנחם

איתחל לכתוב לך

הנה נשלח לך ספר

הנחב על מצבתך

לעמוד על שמים

בבית המאכליך

בבית המאכליך

הנה נשלח לך ספר

הנחב על מצבתך

לעמוד על שמים

בבית המאכליך

בבית המאכליך

הנה נשלח לך ספר

הנחב על מצבתך

החברות הממשלתיות

2. WIKI

1944-1945

בנימין זאב ונחמה מלכא בנחמה

כ' צד צמח סאה וישבע עליה כסף

גמל או שישיב על פסיונותיו

מבשרה יפוצא בזה היום

היה זה שאלת אלה אשר יושב עליהם

— *Handwritten signature* —

RECEIVED

SECRET

12-11-68 11:00 AM

— *John F. Kennedy*

והיה יורש - ויורש האב

כאשר נחמד את המצב הכלכלי של המדינה

היה זה עת לעבור עליו
בהיותו בלש אבא כל העם
בפניהם וכלם שאין מוטטא
ואיזה עליו לאו לשיבה ואיזה
ואיזה לאו לשיבה

פירוש שמיני

במחלת ספר זה שאם חסיד האדם
הטוב מאד
משום כי שאם אכל את חסידו
אחריהם
אין ענין אבות
הם שאת האבות והוא או אתה כל הספור
הענין
וזהו חסידו

עמנו ומה שכל הטהרה שאנו וסיעה אלה יוד

ישראל הטהרה

היה בלעדינו על כל חלקי הארץ ואדם טהור
על כל ארץ על כל חלקי הארץ על כל חלקי הארץ

היה ארנון ומה חשבי חזק וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

וטהור ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

וטהור ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

וטהור ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

וטהור ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

וטהור ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל ומה חשבי חזק וטהור וטהור וטהור

ישראל

טפיר

והוא יודע שיש בו חסד
והוא יודע עלבוי בלתי נאמן
ונתתה בזה הדין בדין ונתינת
מדרס וטומאתם בספק טומאה
עליו וכן נזהר שישבה שיהיה
במטה בדין טומאים טומאים
שבאשה וכן בנדים ש
שבספינה טומאים
הנחלק ברחיים שהיו בו
וכיוצא בזה הדין טומאי
זה רחיים אצל ברחיים
הקר קרעל שערותיו
ודוחסין אלה מנעקדמו ודי
שטומאה זו בספק טומא

ה אענעס הארץ ו

ו צה אשתי חוץ מדב

דקבטן איתן דאין חו

ביתו נקמבטן איתן וח

עסקן טומאה וטהרה וא

טמאן באנעה בביתו מי

ואחרי כן נקמבטן איתן

נעמבטן איתן חטא וא

חטא נעמבטן איתן א

נעמבטן איתן מקבטן א

ולא קבטן איתן א

איתן

אמר וישיב
בן עמרם את
אלה

כר חביתו חרי בגדי סיה
אל ואלו משקיו טחמית וטח

דיבאר חביתו
מתחיל

וישיב חביתו חרי סיה
בגדי סיה

בית חביתו חרי סיה
בית חביתו חרי סיה

בית חביתו חרי סיה
בית חביתו חרי סיה

[illegible]

[illegible]

באקורבין זה לזה פו פתח כמעט
והתקדש יום ויגלים אין לו ד
מזה צורתו יותר מזה ועדיין אינו
יזכר לנחמה אין בודקין אותו במ
אין שהשמן מצחצחו ומביא
אלו חלקי ונענע באור ומקו
ה למטה אם מהכסף ביד נשתהו
ד רחוק באורו מקום כשעולה סוף
קצבה ויטה צריס בדיחה ובכד
תמורת של נמלים א חזקתען לה
ור עי שיש ער חומר ה הפילה
יס שרעם ועל כן בה עצם הד
ה לילה הפילה שפיר מלמעים מ
האדם הולך שר חוקו ויחיה
ב חזקת חוש חילוף יצא
ה מלכות לילה ויחזק חזקתו
ה למטה ביד חזקתו עדין
ום שחזקתו חזקתו וילדה ו
יכח חזקתו חזקתו חזקתו

זיבולא ומדודם יד שוה
ואם לא יצא דם דרך וחתם
טהורה אעפ"י שהדים יצא
שאף האשה טהרה עדי שוה
ערוה ז' עתה חול בלעדיה
בז שיען על סדר חזירים
הרגל ואחריה שוק ואחריה
שיען שכן על הסדר יענה
על שיען רובן ואם יצא
הכי זה רובן ואם יצא
משום פן רובן חזק
ואעפ"י שנתחבר אחר
אכילו והחזירה אעפ"י
זופרים ואין להאמין
חולד אורובן כעשאוה
כעין בחזקת ידועה אם
האדם חזק זה ולתקן
אם נקדמה שכל
בין זכר לנקבה
העל פני שוק חזק

[illegible]

אין וולד וזין
הכל יד חוטמה ורגל חוטמה הו
נולד שלם ומצד פיו לחוטמה
פעמים יקפה משאר הדמים
עין האדם חוטמה כמו לשון
חוטמה על מקצת תולד והיא
זנדל ולעולם לא יעשה סנדל
לדאבל חוטמה שטענה לבד
לדאולה נקראת סנדל וחוטמה
איהיה עמה סנדל ופעמים
ומעשרת דבר על בטנה ויפי
ועשה בסנדל זה ופעמים ישאר
עם ופעמים יבש הוולד וישו
קכא עלון הדמים עד שלא י
סנים יג לטוכר חוטמה
לעל עמ אעפ שאין הכר טע
דיזות שבזכר ולעקבה שמא
הטענה היא וחוטמה האמורה

אין וולד וזין
הכל יד חוטמה ורגל חוטמה הו
נולד שלם ומצד פיו לחוטמה
פעמים יקפה משאר הדמים
עין האדם חוטמה כמו לשון
חוטמה על מקצת תולד והיא
זנדל ולעולם לא יעשה סנדל
לדאבל חוטמה שטענה לבד
לדאולה נקראת סנדל וחוטמה
איהיה עמה סנדל ופעמים
ומעשרת דבר על בטנה ויפי
ועשה בסנדל זה ופעמים ישאר
עם ופעמים יבש הוולד וישו
קכא עלון הדמים עד שלא י

[illegible]

ביום שני
להימית...
הכל דמות בהמה חיה ו
קטורה בו אין חוש שין לולד ואם
בן מטיילין על להם חומר שני ולד
חומר שלא נמוח שכר מדוקם
בשליח זו ושלא נמוחה השליח
זה שהוא דמות בהמה חיה יח
חוש שין לשלח אין נותען להן ימי
מי שהפילה דבר שאינו ולד או שנ
ארבעים יום שעדיין לא נמרה
אם יצא עמו דם הרי זו נדה או זו
כאן יבש בלא דם הרי זו טהורה
זינדה זכר ונקבה תאומים תשב
לד טומטום או אנדרגינג תשב
לנקבה לזאת תאומים אחד זכר
טומטום או אנדרגינג תשב לזכר
אחד נקבה או שני טומטום או אנ
שב לנקבה בלבד שהטומטום נא
ההן שמא זכר הן שמא נקבה ב

והפילה שם אוהפילה
והפילה שם אוהפילה
והפילה שם אוהפילה
והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

והפילה שם אוהפילה

אין לבטלה שדמני טהורי
זה לא אבל אם השקילה
נה ביום השימור או לזכר גדולה
יגד נקיים וחזרה ולבשה אותו
הקה ונמצא עליו סתם שותה
היה שוחט והמשיך לה אוסד
וזו שגא מן השקילה אותו לזכר
נשחיה הכולה בה שאין טעם
בכיש לב בדקה חלקה ובדקה
ומצאה טהור והשקילה החלוקה
זה ולבשתה ונמצא עליו סתם
ותהו להחשואלת טמאה ואינה
בב עלת החלוקה שהרי בדקה
קודם שתשקילה לה ארובה
זה חלקה שלקצרה ונמצא בו
מגיד בעל בת תורה

[illegible]

זהו סדר
שהרי אין להסדר ונמנ
זת מה שפולן שולח
זמורים שבדקן פולן ונ
לאחר מהן לתחת
יארנו אבל אם בדקה
הורה וחברתה לא בדק
בזו שלא בדקה והרי זו
כל כתם הנמצא על
במה יתלה אינו נטמא
ואם נדבק לחן שוא
חוס מעבירין עליו שב
קדר אם עבר או כחה
דם וטמאה אם עמד
זה צבע וטמאה ואילו
לסדרין דין חקתכ
פול ומה רגלם שחמני
נעטין ואשלה ונע
שלשה טמאים שכלם
עבדכם לטמא וטמאין של

על הסדר או שהעבירה בחד לא עשה כלום
הקדים אחרונים לדקדוקים אלו שהם
באחרונה שהם הדקדוקים עליו לו וחוזר ונע
עלה האחרונים שהקדים עד שיעברו
אלה על הסדר לט"ו או זהו דוק
כל שאלו שנים כלם מרחלתי לך והיה
שן כל חצי הלילה האחרון למחר קודם
שואכל נקרא דוקתפל ואח"כ לא יצא רוב
דיבור עד שלש שעות ביום ואם תשכח
שנה מרדן קודם שלש שעות איך הדוק
תכלי שהדבור מבטל חזק הדוק ומחזק
במקום מ' ואיזה דוק לשם סתם ידוע
שנים הגדולים עד שיתעצב עם הכו
דוק הדבור מכלל ואיזה דוק מידע שיהיה
אחר שלש שנים או יותר מלא

100-443887-100

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains. The *Agrobacterium* strains were incubated in the presence of 100 mg/ml of gentamicin and 100 mg/ml of rifampicin. The concentration of the *Agrobacterium* suspension was 10⁶ cells/ml. The transformation efficiency was determined by the number of transformants per 10⁶ cells.

1000

[Handwritten signature]

1954年12月15日

פריק אחד עשר

פוער

מטות

כי יבא מות בנך כחך לומר איס טחיר

היה לך ש לא טוב ואמר אנודה אחת

בפניך וברך בעל אחך ועובד האש

בבעולו בנך נדה שבכל ומתכוון ומזה

על האיס או על הכלים בזה

ה שביע אחך שבת אחמה

מש עלה שמה השחף שש

שזה עליו שום השחף שום

מערב שם שיהיה חזק

שב את האב

זה חזק שבעל את האב חזק

היה חזק כלל והמים חזק

היה חזק כלל והמים חזק

טבילת הארץ במי קדש וכו' וכו' ביום
השלישי ביום השלישי ארץ חמה
ואם עבר ועשה מלשון עשה וכו' כ
כמו שביאנו

מי שנעלה במה דאף כמח ימים בל
חיה פ' שם לזית מוח בפניו של
מים וכו' שם ש' וכו' וכו' וכו'
בשציע ומי ש' וכו'

במה יבויס אריות בפסוק וכו' וכו'
לחיות עולם אמר חזק של ש'
אנחנו שמה חזק כעמל שם וכו'
לחיות בפניו וכו' שם לחיות מוז'
על אעל פל' וכו' מי

שחזק עליו בשל' וכו' בשל' עי'
מה מה מים וכו' וכו'

אחרי חטביעי בין ביום בין בלילה ומזין
עליו ביום בין קודם סבילה בין אחר
טבילה אפילו טבל בלילה ושיע או ליל
עשרי מיום עליו למחר אחרי חנך החמה
כל חמאיים מקבלין חמא
פיצוי זבים וזבות נדות ונלמות שטמא
במית מזין עלהם בשלש חטביעי וחמי
חו טהוריים משחמא חמא ואעפ שהם
טמאים בשחמא אחיות שטמא וחיה
חמאור על חטמא חנה למדת שהחיה
מועלת אעפ שהוא טמא
וכן העיט מקבל חמא פיפוד עיט שנטמא
במית חמא על חטמא חמא
טהור מוטמא מיד ופשיטא חמא
ביום חמא

אזוב שלשה קלחים ויפלוכל ויפלוכל ויפלוכל
אחרי כן יאכלו כל עמך ויפלוכל ויפלוכל
ואסלקו שכם ביתם ויפלוכל ויפלוכל
מפניו ויפלוכל ויפלוכל ויפלוכל
נשאר מפל גדעל מן אלם כל שהיא פשה
ושימי האזוב על שחור

ו שלשה ציץ סמך וואחרי כן
ט שפניו ויפלוכל ויפלוכל
זי צמורין שיהי אגודה סמך
זח בו פשה

כה אגרו צחוט על חפוש ויפלוכל
מיס ומעלה ואוחז באזוב ומזה
אסמך חפוש הזה אוסמך חפוש
על חפוש ויפלוכל
חפוש בייקור

אֵלֶּכָּה בְּכֹחַ הַיָּד הַיְּמָנִית וּבְשֵׁלֶכֶת שְׁלֵמָה
וּמִלֵּו וּמִי שְׂחָה עָלָיו בִּיחָד וּנְכֹנֶס ~
לְמַחֲשֵׁי מְנוּחָה וְאַמְרוּ מִיִּי בְּאֵזוֹב
מְשִׁיכִים וְאֵזוֹב שְׂחָה בּוֹ מִיִּנְהֵי כֶּשֶׁר
לְשָׂחָה בּוֹ אֶת הַמְּצִיחָה
כִּלְאֵזוֹב שִׁשְׁלָה שֶׁ לִּי וּפְסוּל וְהָאֵזוֹב
שֶׁקֻּדְרֵי אִיִּי אֶתְּנוּ אֵלֶּיךָ בִּיחָד הוּא הַכֶּשֶׁר
וְהוּא הָאֵזוֹב שְׂחָה עָלָיו אֶתְּנוּ בְּעַל
זֶה שְׂחָה אֶתְּנוּ אֶתְּנוּ וְאֵזוֹב
מִיִּי וְאֵזוֹב הוּא פְסוּל
אֵזוֹב שְׂחָה וְשֵׁלֶכֶת הַכֶּשֶׁר
זֶה וְשֵׁלֶכֶת הוּא פְסוּל
שְׂחָה לְיִזְחָה וְאֵת הוּא כֶּשֶׁר
אֵזוֹב שְׂחָה לְעִצִּי
כֶּשֶׁר וְאֵת הוּא כֶּשֶׁר

לפניו וכל עליו שש עשרה חסידים
היו שיהיה שם ליהיה שכל החסידים
היו האלה וכל חסידים היה כעמאוי
לפי חסידים כמו שחבאוי ליהיה חסידים
היה זה בלתי שנים ואם כל עליו חסידים
היה זה חסידים

פירוש שנים עשר

שנים עשר

היה זה חסידים עליו פיוק שנים עשר חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים

היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים
היה זה חסידים חסידים חסידים חסידים

ועבולה וכן כל שנתה
במח ודחה עליו טעם שחנה לבוס שלכל
בל שהוא מצינוה עלתה לו חיה שם
שני כלם חשני בנאדם שנתפוזלחות
על שניהם פאחז וחזק אחר מהן
ונטפוחמים מעל האשור על חשני חרי
חשני בטוחותו עיניו חשני עליו
מוחזיות חמור לטוחות כחיו
חזה על שני שנים
אסמך על שניהם פאחז או
מחצתו חזיותו פולה מח
נחונה על חשני וחזה על סמך על
המחש חזיותו מח חחשני נחונה על
חזיותו פולה עליו חחשני
זוהי פה במסמחיו

[illegible]

44

[illegible]

והיו בית ישראל שמים
וזה אפי' חסות בעמך וזה
עלש המים זמיר עמוד צדק ויחזק מיטא
ויחזק לצד השני אבנ

עוצר הוא אדם צמים ער צוארו ופיו ~
אפי' פיה אומים מקדושים וכן אדם ~
ופי' ה' יחזק שחן שחן ויחזק למטות ויחזק
שחן ויחזק שחן ויחזק שחן ויחזק שחן
גבי' יחזק שחן ויחזק שחן ויחזק שחן
כח המים שלא חזק אלא על המים המקודש
אפי' חסות

ואין צדק טמא שחן ויחזק שחן
שחן ויחזק שחן ויחזק שחן

שחן ויחזק שחן ויחזק שחן

וְיִשְׁכְּנוּ בְּתוֹךְ אֶמְתָּהּ לֵבָדָהּ וְאֶתְּ לִאֲמֹתָהּ
בְּיָמֵי שְׁמִי אֱלֹהִים
שֶׁקָּלָה בְּיָמֵי שְׁמִי אֱלֹהִים בְּסוֹמֶן
וְאֶתְּ לִאֲמֹתָהּ בְּיָמֵי אֲבֹתָם שֶׁקָּלָה בְּיָמֵי
אֲחֵרִים בְּיָמֵי חֲטָאתָם הָאֵל וְעֵשִׂי מִשְׁקָלָהּ
כִּסְלֵן שֶׁאֵין הוּא מִשְׁמֵרָהּ
כֹּל אֵל הַמְּחַדֵּשׁ שְׁמֵהּ אֵל שֶׁמְחַדֵּשׁ
אֵל שֶׁמְחַדֵּשׁ וְשֶׁמְחַדֵּשׁ שְׁמֵהּ אֵל
וְהַמְּחַדֵּשׁ בְּיָמֵי שְׁמִי אֱלֹהִים אֵל הַיּוֹטֵב
יֵם אֵלֶּךָ שֶׁלֹּא הָעֵתִים שֶׁמֶשׁ הָיָה אֵלָיו
בְּשָׁמַיִם שֶׁלֹּא מַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן וְהַמְּלִי אֲדָמָה
וְהַמְּחַדֵּשׁ כִּשְׁמֵי טְבוּלִים כִּמוֹ שֶׁבִּימֵינוּ
וְהַמְּחַדֵּשׁ שְׁמֵהּ אֵל הַיּוֹטֵב
וְהַמְּחַדֵּשׁ שְׁמֵהּ אֵל הַיּוֹטֵב

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

— *Handwritten signature*

לפי שלא נאחזו בידו בטענה
ואחור הדיוטות סוסות

היה זה ענין להחיות ולחיות
לחיות ואם היה זה ביום
הזה היה זה ענין
אשר היה זה ענין

המנוחה ללחיות לפני וזה
המנוחה ללחיות לפני וזה
המנוחה ללחיות לפני וזה

היינו פשוט

ה אינו צריך טבילה לכל הייה אלא
טובל את האוזן ומה הייה אחת הייה
על שני הייה ומה הייה אחת על
כמה בני אדם או כמה פנים כאחד אפילו
בזה כל שנגע בו מאחדים כל שהוא טהור
והוא שימכין תחת המוח עליו

טובל את האוזן ומה פיו

לחיות עליו שנגעל ממנו או על
האדם והוא מאותה טבילה על דבר
האינו מקבל טומאה או על הבמה
אם שאר מיט באיזה אינו צריך לחיות

טבל את האזוב לחזות על דבר שאינו מקבל
טומאה או על הבחמה וזהו על האדם או
על הכל הטמא וזו פסולת עץ שיש בו
ויטבול האזוב פעם שנייה ויתפוס לחזות
על האדם או על דבר המקבל טומאה
הטביל את האזוב ונתפוס
וי שאינו מקבל טומאה חמשים
שמים נכרך אם טבול בפעם וחזר
ואת המהבצות לחזות על
ל טומאה וזו כשרה
מי הטמא שנתפס על טבול
בפעם אחת ומוח ובלבד שלא יטבול
הדבר שוב ומעלה פה פו
חמשים חמשים שמים
הפעם שנייה

פל היום כולו שהוא יום שלשים חס באו עדים
 ודרשום וחקרום טהלכה ונאמנו דבריהם
 ומקדשין חורבן ואם לא נדחה ולא באו עדים לו
 חס לגמין שלשים ניהיה חודש מעבר ואם
 ידע בחשבון שאין חיפשו שיראה אין ושבין
 יום שלשים ואין מצפין לעדים ואם באו עדים
 יודע בודאיהם עדי שקראו שנראה להן
 דמות לבנה מן העבים ואינה ילכה הורחיק
 מצות עשה מן הבורה על בית דין
 שבו וידע חס ידחה הורח חס לא יראה
 וידרשן חס העדים עד שיקדשן חס החודש
 וישלחו ויודיע חס שחר העם באיזה יום הוא
 לחס החודש כדי שידע באיזה יום הן המועד
 שכל אשר תקראו חורבן מקראי קדש ונאושמת
 חס חוקה הזאת למועדה חס חס חס חס
 וקובעין חדשים ומעבדין טעם חס חס חס
 שכל כי מצוין תצא תורה ודבר מירושלם
 ואם היה חס גדול בחכמה ונסמך בארץ ישראל
 ויצא לחוצה לארץ ולא העה בארץ ישראל כמוה

הריזה מחשב וקובע חדשים ומעצר שנים
בחוזה לארץ ואם נודע לו שנעשה בחר
ישראל אדם גדול כמוהו ואין צריך לומר גדול
ממנו הריזה אסור לקבוע ולקבץ בחוזה לאן
ואם קבץ וקבע וקבע לח עשה כלום

פרק שני

אין כשר לעדות החדש
אלא שני אנשים כשרים הראויין להעיד
בכל דבר ודבר אבל נשים ועבדים הרי
כשר כסול עדות ואין מעידין חב ובג
שראן את הירח ולכן לבית דין להעיד בלח
מכע שעדות החדש כשרה בקרובין חלם שם
ומצא אחד מהן מסול מכע שהוא גזלן וכיזא
בזה משאר הפסלכו יצטרף השע עם אחר
ויעיד וכל הפסול לעדות מדברי סופרים אעפ
שהוא כשר מן הטרה מסול לעדות החדש
ב דין טרה שאין מיקדקדין בעדות
החדש אלח אטל קידשן את החודש על פי
עדים ונמצאן מומצין בעדותן הרי זה מקודש

[illegible]

נכתבות וחומר להם שהם כמנהגם וחבירי ה'
 והוספנו על שנה זו כך וכך רצות שעה ועשרים
 יום רצו שלשים יום שחודש העבור הראשון לבית
 דין להוסיף מלא או חסר לאנשים החוקים
 שמודיעין אותם אבל הם לפי הראיה הק' עשים
 חס מלא חס חסר
פרק חמישי
 כל שאמרנו מקביעת

ראש החדש על הראיה ועבור השנה מפע חזק
 אומפע הצורך אין עשין אותו חלא סנהדרין
 שבארץ ישראל אין בית דין הסמוך בארץ ישראל
 שנהגו להקטנה דרין דשות שכך אמר למשה
 ולאהרן החדש הזה לכם ראש חדשים ומפי ה'
 השמועה למדו איש מאיש ממה דבין
 שכך הוא פירוש הדבר שזהו להיות מסודר
 לכם ולכל העושה אחריהם במקומן אבל צולק
 שאין שם סנהדרין בארץ ישראל אין קובעים
 חדשים ואין מעבדין שנים אלא בחשבון זה
 שאנו מחשבים בו היום ב' ודבר זה הלכה
 למשה מסיני הוא שבארץ שיש סנהדרין קובעין

ע"כ

עצור שכל ארבעה עשר

יפץ את היולדת בזוב

ארבעה שלזכר ואחר ארבעה

ליתמי נדה

לחלספיה שבעה כמון

יולדת בזוב שלא פסק דמה

דס טוהר לא כל דס שררה כדס זיבה

ספרה שבעה ימי נקיים ונאמן

ארבעה עשר שלנקבה וטבלה ואחר כך לאת דס

בתוך ארבעים שלזכר ושלמונים שלנקבה הריזה

דס טוהר ספרה שבעה ימי נקיים

ולא טבלה ואחר כך לאת דס הריזו טובלת

לבעלה מיד שכל ימי פאהר אינן ראויות לא

ולא לזיבה אבל עצמן שלדס טמא ומטמא

דס הנדה עד שתטבול

נקבה ולאחר ארבעה עשר שלה נדה

דס הקושי לטבול בתוך שמונים הריזו דס

טהור אעפ שאין קושי לטבול שכל דמים

בדמך ימי טוהר טהור הוא עד שיתפיל הול

ובשיתפיל ושהיה טמא לידה וטמא

נוספות זכר ואם השוכה נכנסה ונולדה פוחתת

ומונה ימי פוחתת ימי פוחתת ימי פוחתת

שני ימי היו תלומדים והפכה היום אחד ויהיה

אחר כפנה ימי מונה לשני ימי פוחתת ימי פוחתת

זכה שפסק זובה וחסידיה למנה

שבעת ימי נקיים וביא לה דם קוש בתוך ימי

נקיים אינו סותר וימי הקוש עולין לה למען

וכן אם ילדה בשבעה ימי נקיים אין הלידה פוחתת

וימי הלידה עולין לה למען שבעה אעפ"י שהיא

נמנמאת בהן של ואם לוודרה מזובה כיון שטוהרה

מזובה אעפ"י שהיא טמאה טומאה אחרת כגון

פוחתת לידה או פוחתת נדה או טומאת צרעה

הרי זו סותרת בהן ואין טומאות אלו נכנסות בהם

מותרין את הספירה ימי לידה

וימי נדה אם לא ראת בהן דם הרי זו עולין לה

למפירת שבעה ימי נקיים ואם ראת בהן דם אין

עולין לה ימי הדאיה ולקסותרין כל הימים אלא

משלמית נכנס הימים שמפירה כשיספוק הדם

שאין סותר הכל לא ראייה של זוב אעפ"י

יומן בלבד מיוחד שפסק למנה

שביחדיך יתבאר לך מה שאמרו חכמים שאפשר
שיתראה האשה דם לפני המקור יום אחד יום מאה
וארבעה עשר יום ולא תהיה זבה כי עד שנים לפני
נדה ושבעת ימי נדה ושנים לאחר ימי הנדה
וארבעה עשר קושי ושמזנים שלנקבה ושבעה
נדה ושנים לאחר ימי נדה הא למדת
שכל דם שיתראה האשה אחר מלאת תחלה הוא
תחלת נדה ואין משגיחין על וסתות שמקודם
לפי הראיה דם בסוף יום מלאת בין השמשותק הרי
זו ספק נדה שמא בלילה לאת הדם שהוא תחלה
ימי נדה כבר ביארנו שהנה שילית
דם כל שבעה מותרת לשמש בליל שמעין אחר
שתכבול וזבה קטנה משמרת יום אחד טהור
ומותרת לשמש לערב וזבה גדולה סופרת שבעה
ימי נקיים ומותרת לשמש בליל שמעין ואין בין
זמן נדה לנדה לא אחד עשר יום בלבד ובאור
האחד עשר תהי זבה קטנה או גדולה ומאחר
שתהיה זוכר כל שן העקרית יתבאר לך זה שאמ
חכמים האשה שהוחזקה כל ימיה
יום תרא דם ויום לא תראה בתחלה משמש

טהורים משמחת בחמשה ימים הסמוכים לידתה
בחלה ושוב אינה משמחת לעולם

היתה רואה שבועה פאמאם ושבעה טהורים
משמחת השבוע הראשון הטהור הסמוך לידתה
ויבא אחריו שבוע סמא תקבע בו זכה והשבוע
הטהור שיבא אחריו לספירה ואסורה לשמש בו ^{לעצמה}
שלא שמשה מארבעה שבועות לא שבוע אחד
וכל ימיה משמחת שמונה עשר יום בכל שמונה
עשר שבועות כיצד שבוע חמישי

הרי היא זכה שבוע ששי שהיא בו טהורה לספירה
שבוע שביעי זכה שבוע שמיני לספירה שבוע
תשיעי שהיא רואה בו חמשה ימים ממנו מגיב
נדה ושנים מתחלת ימי זיבה משמרת יום אחד מן
השבוע הנשירי הטהור ומשמחת ששה
שבוע אחד עשר שהיא רואה בו שנים ^{מקור}

ימי זיבה וחמשה מתחלת ימי נדה ומשמחת
חמשה ימים משבוע שנים עשר הטהור
שבוע שלשה עשר זכה ושבוע ארבעה
עשר לספירה וכן שבוע חמשה עשר זכה ושבוע
ששה עשר לספירה ושבוע שבעה עשר זכה

ושבוע שמונה עשר למועד יום ראשון
זו לעולם
עשר שבועות ממשמשל שמונה עשר יום ואחד
לא אירע לה חל זה והיתה שבוע נדה ואחד שבוע
יום נהורה היתה משמשל בכל השמחה עשר
שבועות אחד עשר שבועות שש שבועה ישבע
יום ובמקן שהיא רואה שבוע נמנן ושבוע נהור
משמשל יח יום שהן במור רביע הימים וזה היא
חכמים משמשל רבע ימיה
היתה
רואה ח ימים נמנן וח ימים נהור הדין
נ"ו יום מתוך ארבעים ושמונה יום כיצד ח נמנן
שבועה ח סהן ימי נדה ויום אחד זיבות מתוך
לנדה משמרת לו יום אחד סהן הח הטהורים
ומשמשל ו ואחר כך יבואו לה ח טמאים מזהם
השלוש ימי זיבה ושנה פנימי נדה ויבואו ח
טהורים יום אחד סהן השלוש ימי נדה
שבועה שניות ואחר כך יבואו לה שמונה ימים
סהן ל השלוש ימי זיבה וארבעה ימי נדה
נפילות זכה גדולה יעריה מפרת שבועה
שמונה נהורים מפרת סהן שבועה וזה יום

אחד נמצאה ממשות חמשה עשר יום בחדשים
היתה רואה ומשנה ימים ממש

ותשנה ימים טהור ממש ממשות שמונה ימים בכל
שמונה עשר יום לשלם ביצד טהור ממשות שבעה
מהן לנדרות ושנים זיבות כמקור לנדרת משמרת
להן יום אחד מן התשנה הטהור וממשות שמונה
וכן לשלם.
היתה רואה עשרה ימים

ממשות ונשרה טהור יהיה ימים שמונה וממשות
ולמשנה אף אף יום טהור יהיה ימי שמונה במשין
זיבה ביצד נשרה הטמאים מהן זדה ושלושה
זיבה נשרה הטהורין סופרה מהן שבעה וממשות
שלושה נמצאן ימי השמש שלושה וימי זיבור
דמה שלושה
וכן מלא יום טמאין ומלאה

טהורין המלאה הטמאים שבעה מהן למפירה
לדה ושלושה ותשנים זיבות המלאה הטהורין
שבעה מהן למפירה ושלושה ותשנים לשמש
וכן אף וכל מניין ומניין עלדרך זו

פרק שמיני

יש אשה שיש לה וסת ויש אשה שאין לה וסת

JTS
BN
125
53

בחות לפ תקתון בפינום ש לוחקן מינות
לאנא סד בנא קוטהא אנא מוצות
ואנא אן מא דבר נאח כאנא מוצות
שב שולח עסוד לטהות מצוד ע לאנא ונא
גע עשיית שלום בין אנו ע לאנא ונא
גמיע מא קדמנה קא לקדנא לא עשיית
א עבדיה עשה הוא דאנא עשה קדח
למאן דתאנא קדמו ולא קיונא אילא למאן
לא בטלו כמא דלא שפחה לא עבדיה ללוח
דאנא דאנא שלח משקרה משמע עשה מי
דאנא עב אש כגון שפחה על מטת לשלח דלא
הוא דאנא לית עשה ולדח עשה ומא אולמא
מה אי עשה הוא איל ואנא מר גדול שלום
לא שפחה דאנא תוהה שפחה
מחז על חמים והאנא מצוד ע כיון דמא דלא
וד בתשמיש חמטה לית עשה לדח עשה
עלס אנא מינות כיבוד אב ואם כאנא מוצות
דנא בתבין פי אנו לא תדח מינות לאנא עשה
דנא סהבא לאנא לאנא פחא ברית אנא מינות
לס כמיהא ברית ולא מילת בתבין מאנא לן
לעב ונא קד קא לקדמא פי דלך וכול אמר לו
אב חמיה או שאמר לו אל תחזיר אברה ושמי על ותלמוד